

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218204015
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2218204015.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová v spore žalobcov: 1) N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, 2) W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. XXX, proti žalovaným: 1) Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, 2) DUPOS dražobná, spol. s r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 36 233 935, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného 1) proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 17Csp/128/2018-68 zo dňa 21. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku I. mení tak, že žalovanému 1) sa ukladá povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou zriadeného na zabezpečenie zmluvy o splátkovom úvere č. 0193729016 zo dňa 01.10.2010 zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 01.10.2010 k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností na LV č. XXX pre katastrálne územie B., obec B., okres Dunajská Streda, ako pozemok, parc. reg. C č. 1453/28 o výmere 837 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, a stavba, rodinný dom so súp. č. XXX, postavených na parcele registra C č. 1453/28, zavkladovaného do KN pod V-4712/10 do rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 19C/87/2018.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku III. potvrdzuje.

III. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku IV. zrušuje.

IV. Žalobcom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému 1) uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou zriadeného na zabezpečenie Zmluvy o splátkovom úvere č. 0193729016 zo dňa 01.10.2010 Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 01.10.2010 k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností na LV č. XXX pre katastrálne územie B., obec B., okres Dunajská Streda, ako pozemok, parcela registra „C“ č. 1453/28 o výmere 837 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, a stavba, rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parcela registra „C“ č. 1453/28, zavkladovaného do KN pod V-4712/10. Výrokom II. súd návrh na vydanie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 2) zamietol; výrokom III. stranám sporu sa nepriznal nárok na náhradu trov konania a výrokom IV. uložil žalobcom 1) a 2) povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu vo veci samej o určenie, že žalovaný 1) nemá právo domáhať sa výkonu záložného práva na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 01.10.2010 uzatvorenej medzi stranami sporu, zavkladovanej do KN pod V 4712/10.

2. Uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 325 ods. 1 písm. d), § 329 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku

(ďalej len CSP). Vecne argumentoval tím, že zákon rozlišuje dve skupiny neodkladných opatrení, opatrenia, ktorých účelom je neodkladná úprava pomerov strán a opatrenia, ktoré majú zabezpečiť výkon súdneho rozhodnutia. V oboch skupinách súd predovšetkým musí skúmať, či sú dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčené. Obavu z ohrozenia nároku musí strana tvrdiť, osvedčiť a musí preukázať, že protistrana robí právne alebo faktické úkony, v ktorých dôsledku môže dôjsť k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu núteného výkonu vykonateľného súdneho rozhodnutia. Strana musí konkretizovať úkony protistrany, z ktorých vyvodzuje takýto odôvodnený záver. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobcovia uzatvorili so žalovaným 1) zmluvu o splátkovom úvere určenom na bývanie, ktorého návratnosť bola zabezpečená zmluvou o zriadení záložného práva uzatvorenou medzi žalobcami a žalovaným 1) k nehnuteľnosti v ich vlastníctve, ktorá je ich spoločným obydľím. V tejto súvislosti sa žalobcovia domáhali zdržania výkonu záložného práva zo strany žalovaných s poukazom na to, že výkon záložného práva sa má vykonať pre pohľadávku, ktorej časť predstavuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok v rozpore s kogentnými ustanoveniami § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), ako aj zákona na ochranu spotrebiteľov. V zmysle § 52 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere a zmluvy o zriadení záložného práva, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Prejednávaná vec je vecou zo spotrebiteľskej zmluvy regulovanou osobitnou právnou úpravou zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 a nasl. OZ, keďže bola založená zmluvou o splátkovom úvere, ktorej účastníkom je žalovaný 1), ktorý pri jej uzatváraní vystupoval ako podnikateľský subjekt v predmete poskytovania úverov a dlžníkom sú žalobcovia ako fyzické osoby, ktoré pri jej uzatváraní nekonali v rámci svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti.

3. Po vyhodnotení návrhu žalobcov a z predložených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že žalobcom ako spotrebiteľom je dôvodné poskytnúť bezodkladnú ochranu a zabrániť ohrozeniu ich vlastníckeho práva a to i za situácie, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený. Rozhodnutím a nariadením neodkladného opatrenia sa neprejudikujú práva a povinnosti strán sporu, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi a súd vo veci samej môže rozhodnúť inak. V danej veci ale mal súd za to, že bezodkladná úprava pomerov strán je dôvodná, nakoľko žalobcovia osvedčili, že bez okamžitej úpravy pomerov strán by bolo ich vlastnícke právo a jediné obydlie ohrozené a je možný vznik značnej ujmy na ich majetku do času, kým nie je rozhodnuté o tom, či žalovaný 1) má alebo nemá právo za súčasných okolností domáhať sa výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 01.10.2010 uzatvorenej medzi stranami sporu. Pokiaľ ide o splnenie ďalšieho predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia a to osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, súd má za to, že by bolo predčasné a neodôvodnené v tomto štádiu konania tvrdiť, že uplatnený nárok je vopred očividne vylúčený, pretože k uvedeným skutočnostiam bude potrebné vykonať dokazovanie v rámci konania vo veci samej. Žalobcovia osvedčili svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným v návrhu, ako i skutočnosť, že žalovaný 1) ako záložný veriteľ pristúpil k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby, ktorá sa má konať dňa 26.09.2018, čím nepochybne došlo k priamemu a bezprostrednému ohrozeniu vlastníckeho práva žalobcov 1) a 2), keďže nedôvodným výkonom záložného práva by došlo k nenávratnej ujme na právach a oprávnených záujmoch žalobcov. Súd pri otázke predbežného osvedčenia dôvodnosti nároku vychádzal z toho, že v dôsledku realizácie výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe by mohlo dôjsť k uspokojeniu žalovaného 1) aj v rozsahu, na ktorý nemá právny nárok v dôsledku potenciálnych (žalobcami tvrdených o netvrdených) neprijateľných podmienok obsiahnutých v zmluve o úvere (ktoré by spôsobovali neplatnosť predmetných zmluvných dojednaní), ktoré bude potrebné podrobiť žalobcami žiadanej súdnej kontrole (súd tu poukazuje napr. na zo zmluvy o úvere vyplývajúcu spornú zmluvnú podmienku stanovujúcu povinnosť platiť poplatok za spracovanie úveru pri poskytnutí úveru na základe spotrebiteľskej zmluvy, teda za vedľajšie plnenie, ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa, ktorá suma bola žalobcom odpočítaná od poskytnutého úveru (napr. rozsudok KS TT sp. zn. 24Co/587/2015 z 18.05.2016 v spojení s rozhodovacou líniou vyplývajúcou napr. z rozhodnutia Vrchného krajského súdu v Brandenburg (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č.k. 7 U 17/06), ako aj na spornú zmluvnú podmienku stanovujúcu povinnosť platiť mesačný poplatok za správu úveru (také poplatky sú zakázané zákonom č. 132/2013 Z.z. od 10.06.2013, ale aj napr. rozsudok KS TT sp. zn. 23Co/250/2016 z 18.05.2016 v spojení s rozhodovacou líniou vyplývajúcou napr. z rozhodnutia Vrchným Krajským súdom Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U192/10) a rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci C-143/13/.

4. Súd na základe skutočností tvrdených žalobcami 1) a 2) v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dôsledne pristúpil k skúmaniu toho, v akom rozsahu môže dôjsť k narušeniu práva tej ktorej strany. Je zrejmé, že nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci je spojené so zásahom do práv a právom chránených záujmov žalovaného 1), preto bol súd pri rozhodovaní povinný zvážiť, či by nariadením neodkladného opatrenia nedošlo k zásahu do týchto práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ. Zásah do práv a právom chránených záujmov žalovaného 1) súd v predmetnej veci považoval za primeraný. Jeho nariadením totiž nevznikne žalovanému 1) žiadna ujma, pretože súčasný právny vzťah k predmetným nehnuteľnostiam sa žiadnym spôsobom nezmení, záložné právo naďalej existuje, len je dočasne pozastavený jeho výkon. Súd nespochybňuje právo žalovaného 1) vykonať dobrovoľnú dražbu v súlade so zákonom, avšak zároveň má za to, že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie, keď žalobcovia osvedčili naliehavosť potreby úpravy z dôvodu, že výška pohľadávky je sporná na základe neprijateľných zmluvných podmienok. Zároveň je potrebné konštatovať, že ani vymáhanie pohľadávky žalovaného 1) zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0193729016 zo dňa 01.10.2010 nie je žiadnym spôsobom ohrozené, pričom žalovaný 1) má k dispozícii viacero právnych prostriedkov na uspokojenie svojich pohľadávok. Žalovaný 1) je len v určitom rozsahu obmedzený vo svojom práve na vykonanie záložného práva. Ide však o obmedzenie, ktoré podľa názoru súdu musí žalovaný 1) v tomto spore strpieť, pretože na druhej strane výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby umožňuje zásah do majetkovej sféry dlžníka bez predchádzajúcej súdnej kontroly uplatnenej pohľadávky veriteľa, a to aj v spotrebiteľských právnych vzťahoch, pri ktorých z vnútroštátneho aj európskeho práva vyplýva zvýšený záujem zákonodarcu na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, vrátane súdnej ingerencie v tomto procese. V dôsledku realizácie výkonu záložného práva predajom nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe by v konečnom dôsledku mohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na tretiu osobu a k uspokojeniu žalovaného 1) aj v rozsahu, na ktorý nemá v dôsledku potenciálnych neprijateľných podmienok obsiahnutých v zmluve o úvere právny nárok (pričom je tu reálny predpoklad, že uskutočnené úhrady žalobcov boli započítané aj na splnenie týchto neoprávnených nárokov, čo má následne vplyv aj na posúdenie meškania žalobcov s platením oprávnených nárokov žalovaného 1) a na splnenie podmienok pre predčasné zosplatenie úveru), čím by došlo k stavu, ktorý by bol zvrátený s veľkými ťažkosťami.

5. Neodkladné opatrenie v prejednávanej veci má preventívny a zabezpečovací charakter, neprejudikuje sa ním rozhodnutie súdu vo veci samej, pričom v rámci posudzovania splnenia predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu podrobne sa zaoberať s dôvodmi a okolnosťami, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Za daného stavu, vzhľadom na bezprostrednosť hrozby, a tým súvisiacu naliehavosť poskytnutia ochrany, súd považuje výber procesného prostriedku žalobcov, čiže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za pochopiteľný, vhodný a v danej situácii ako primeraný a účinný prostriedok ich ochrany. Súd preto návrhu na neodkladné opatrenia voči žalovanému 1) v celom rozsahu vyhovel, keďže tento je záložným veriteľom pri predmetnom záložnom práve zapísanom v KN, ktorý má oprávnenie začať výkon tohto záložného práva (výrok I). Nakoľko žalovaný 2) takéto oprávnenie nemá a v zmluve o zriadení záložného práva nevystupoval, voči nemu ako dražobníkovi bolo potrebné považovať predmetný návrh na neodkladné opatrenie za neopodstatnený a preto ho súd v tejto časti podľa § 328 ods. 1 CSP zamietol (výrok II).

6. Súd v prejednávanej veci vyhodnotil, že neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. V súlade s ust. § 336 ods. 1 CSP preto súd uložil žalobcom povinnosť podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu o určenie práva tak ako to vyplýva z výrokovej časti uznesenia, pretože podľa názoru súdu, vzhľadom na okolnosti prípadu a príslušnú zákonnú úpravu, žalobcami uplatnené argumenty a námietky (vrátane prípadných dôvodov bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru popri uplatnených dôvodoch neplatnosti úverovej zmluvy) budú môcť byť posúdené v ich súhrne práve v rámci tohto druhu žaloby.

7. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Žalobcovia boli v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešní vo vzťahu k žalovanému 1) a žalovaný 2) vo vzťahu k nim, avšak nakoľko týmto stranám sporu preukázateľne žiadne trovy v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevznikli, súd im podľa citovaného ustanovenia z dôvodu hospodárnosti konania nepriznal nárok na náhradu trov konania.

8. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný 1), ktorým navrhol postúpiť vec a napadnuté uznesenie zrušiť/zmeniť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania, s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) CSP. Argumentoval tým, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom, i v rozpore s konceptom Slovenskej republiky ako materiálneho právneho štátu. Poukázal na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.12.2015, k výkladu § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), uverejnené v Zbierke Stanovísk NS a rozhodnutí súdov č. 1/2016 pod č. 2, t.j. R 2/2016, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) OSP a tým nepochybne i o skutočnosť preukazujúcu, že došlo k zásahu do práva na spravodlivý proces vyplývajúceho z čl. 6 ods. 1 Dohovoru, resp. zásahu do základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Napadnuté rozhodnutie v časti rozhodujúcej dotýkajúcej sa odôvodnenia resp. relevantných myšlienkových úvah súdu, ktoré mali byť podkladom pre rozhodnutie (o.i. vo vzťahu k relevantným právnym normám upravujúcim predmetné právne vzťahy) považuje odvolateľ za rozhodnutie vecne nesprávne, ktoré neprímeraným spôsobom zasiahlo a zasahuje do zákonom a Ústavou chránených základných práv odvolateľa a zároveň za rozhodnutie, v ktorom v podstatnej časti absentuje relevantné odôvodnenie (pričom sa tak do úvahy neberie o.i. existencia všetkých relevantných právnych noriem, judikatúra ÚS SR, nie je odôvodnená existencia všetkých kumulatívnych podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, koná sa o úplne zjavne nespôsobilom návrhu) a uvedené rozhodnutie je tak rozhodnutím arbitrárnym (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS154/05 z 28.02.2006, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2016, sp. zn. 4 Cdo 337/2015 atď.). Z rozhodnutia, resp. jeho obsahu, nie je možné (a to s ohľadom na absenciu nižšie uvedeného) zistiť: z konkrétne ktorých všetkých právne relevantných skutočností a konkrétne ktorých listín/prostriedkov osvedčenia označených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a priložených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a na základe akého ich obsahu dospel súd k všetkým skutkovým zisteniam nevyhnutným pre nariadenie neodkladného opatrenia, aký (celkový, z pohľadu existencie všetkých nevyhnutných kumulatívnych predpokladov) skutkový stav na ich základe ustálil, ako tento (celkový, z pohľadu existencie všetkých nevyhnutných kumulatívnych predpokladov) skutkový stav subsumoval pod jednotlivé ustanovenia (neuvedených) právnych noriem a ako tak ustálil celkový stav právny, ako a čím sa osvedčil nárok navrhovateľa a aký je reálny súvis údajného konania vo veci samej so zjavne nedôvodným obsahom a obsahom nariadeného neodkladného opatrenia, ako dospel k záveru o existencii ujmy (keď ujma je dôsledkom protiprávneho konania, nie výkonu práva) a čím ju mal osvedčenú, keď za tvrdeného stavu je vznik ujmy vylúčený priamo obsahom kogentných právnych noriem, ako súd odôvodnil osvedčenia existencie všetkých nevyhnutných skutočností, existencia ktorých musí byť v celku (kumulatívne) osvedčená, ak má byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené, atď. V zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou. Z povinnosti orgánov vykonávajúcich verejnú moc (t.j. povinnosti konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, o.i. čl. 1 ods. 1, 2 ústavy a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR) vyplýva i zákaz ľubovôle. Uvedené rozhodnutie nemôže ani strana, ani odvolací súd (v napádanej časti) preskúmať, keďže rozhodnutie neobsahuje zásadné vysvetlenie všetkých podstatných dôvodov (podstatných pre rozhodnutie súdu), v odôvodnení sú uvádzané tvrdenia všeobecného charakteru, ktoré nie sú odôvodnením, ale konštatovaním, navyše konštatovania v priamom rozpore s obsahom relevantných právnych noriem a ustálenou súdnou praxou, preto je (o.i. v súlade s R 2/2016) rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné.

9. Navrhovateľ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa podaním, doručeným konajúcemu súdu dňa 10.09.2018, domáhal nariadenia neodkladného opatrenia s nasledujúcim obsahom: Odporcovia 1) a 2) sú povinní zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou stavby nehnuteľnosť LV XXXX, a to rodinný dom, súpisné číslo XXX, na parcele 1453/28 a pozemky na parcele 1453/28 837 m², katastrálne územie B., obec B., katastrálny úrad Dunajská Streda, ktorá pozostáva z prevodu nehnuteľností, vypratania nehnuteľností a zasahovania do užívacích práv navrhovateľa.

10. Navrhovatelia 1) a 2) sa zaväzujú, že do 30 dní od doručenia neodkladného opatrenia podajú na príslušný súd prvého stupňa žalobu ohľadom určenia, že úverová zmluva je neplatná, bezúročná, bez poplatkov zároveň si určil pri doručení neúplného podania, ktoré nebolo riadnym návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, dňa 10.09.2018, že žiada o vydanie rozhodnutia v termíne do 25.09.2018, nakoľko dňa 26.09.2018 sa má konať prvé kolo dobrovoľnej dražby. Takže hoci výkon záložného práva bol oznámený úkonom z 12.4.2018, ktorý bol predložený samotnými navrhovateľmi,

navrhovatelia šikanózne podávajú návrh na nariadenie neodkladného opatrenia cca 2 týždne pred konaním dražby, ktorej termín bol určený na 26.09.2018 (t.j. viac ako 5 mesiacov po oznámení začatia výkonu záložného práva), po tom, ako sú vynaložené značné náklady na prípravu a organizáciu dražby, ktorá sa koná výlučne z dôvodu odstránenia následkov ich protiprávneho konania (spočívajúceho v nedodržaní záväzkov), hoci sa v prípade okolností odôvodňujúcich návrh nejedná o okolnosti náhle, nepredvídané, neočakávané (sú tu viac ako 5 mesiacov) a súd, nielenže všetko uvedené ako šikanózne nevyhodnotil, ale dokonca postupoval tak, že pôvodcom podania na základe ich nespôsobilého podania vyhovel, neodkladné rozhodnutie nariadil a to dňa 21.09.2018, t.j. 11-ty deň po podaní návrhu, kedy do konca zákonnej lehoty zostávalo ešte 19 dní, bez toho, aby reflektoval úplne zjavnú šikanóznosť podania a rešpektoval, tak ako je to jeho povinnosť i základné práva žalovaného, ktorého majú rovnaký obsah a kvalitu, pričom len z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo zrejmé, že dlh dlžníkov prevyšuje 74.000 eur (je tak mimoriadne vysoký) a dlžníci nijako určito netvrdili a nepreukázali, že by plnili svoj dlh riadne a včas. Takýto postup je nielen v rozpore so zákonom, ale porušuje i záruky vyplývajúce z obsahu ústavou a medzinárodnými dohovormi zaručených základných práv (o.i. čl. 20, čl. 46 ústavy), porušuje o.i. ústavný príkaz vyjadrený v čl. 152 ods. 4 ústavy (v spojitosti o.i. s čl. 1, 2 a 144 ústavy) a ako taký je ho nutné odmietnuť. V uvedenom podaní, nie je okrem neurčitého a nespôsobilého návrhu rozhodnutia, fakticky relevantne (vo vzťahu k podmienkam nariadenia neodkladného opatrenia) a určito tvrdené (a už vôbec nie osvedčené) vôbec nič, zároveň nie sú označené ani žiadne prostriedky osvedčenia (sú označené výlučne dôkazné prostriedky a ani tie neboli predložené v úplnosti). V prípade uvedeného podania sa úplne zrejmé jedná o podanie prevzaté z úplne inej veci (vecí), opakovane sa vyskytujúci a prepisovaný generický kompilát, kde sa nič relevantné vo vzťahu k reálnemu stavu neuvádza, práve naopak sú uvádzané skutočnosti vedome nepravdivé a jediným cieľom postupu navrhovateľa je výlučne bezdôvodné vyhýbanie sa plneniu svojich povinností. Je absolútne vylúčené, aby sa na základe neúplných tvrdení, za absencie riadneho, úplného a vykonateľného petitu čokoľvek relevantné osvedčilo. Z obsahu uvedeného podania je zrejmé, že ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje všetky povinné náležitosti, o.i. neobsahuje všetky náležitosti žaloby tak, ako to stanovuje § 132 ods. 1 až 3, § 326 ods. 1 a 2 CSP. Návrh okrem iného neobsahuje explicitný, riadny a zákonný žalobný návrh, keďže sa vôbec neuvádza o akú úverovú zmluvu ide (predmet, účastníci, dátum uzatvorenia) a je tak neurčitý, ale i zmätočný a v rozpore so zákonom. Podanie neobsahuje dostatočne určité tvrdenie rozhodujúcich skutočností, predovšetkým tvrdení o úhradách a splácaní úveru, nie sú k nemu priložené listiny, ktoré k nemu priložené byť musia (napr. tie, ktoré preukazujú splácanie úveru riadne a včas a v tvrdenej výške atď.) a to zo zrejmého dôvodu, dlžníci dlhodobo svoj dlh neplnenia a zároveň odmietajú niesť za tento stav právne dôsledky. Rozsah a obsah podania viac ako jednoznačne indikujú záver, že jeho pôvodca sa pokúša šikanóznym spôsobom zneužiť oprávnenia vyplývajúce z obsahu jednotlivých ustanovení právneho poriadku Slovenskej republiky (predovšetkým spotrebiteľského práva), ako aj právneho poriadku EÚ a to spôsobom, popierajúcim ich účel a zmysel, s úmyslom vyhnúť sa plneniu svojich právnych povinností a žalovaného tak majetkovo poškodiť a to bez akéhokoľvek relevantného dôvodu, tak, ako to má na mysli čl. 5 Základných princípov CSP. V uvedenom podaní neboli vo vzťahu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označené žiadne prostriedky osvedčenia a žiadne prostriedky osvedčenia ani k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priložené neboli (boli označené výlučne dôkazné prostriedky) Napriek úplne zjavnej nespôsobilosti návrhu, ktorý mal byť v súlade s ustanovením § 327 CSP odmietnutý, súd nielenže v konaní pokračoval, ale dokonca návrhu, ktorý bol bez akéhokoľvek odôvodnenia, vyhovel, pričom v rozhodnutí uviedol skutočnosti, ktoré nielenže v návrhu, ale ani len v žalobe, uvedené neboli, prípadne uviedol skutočnosti ničím neosvedčené a nepreukázané. V zmysle ustanovenie § 327 CSP, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú. Súd nemôže nahrádzať neuvedenie nevyhnutných náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a povinnosti minimálne listinami, ktoré musia byť povinne pripojené, osvedčiť všetky pre nariadenie neodkladného opatrenia podstatné skutočnosti tým, že z absencie uvedeného riadneho procesného postupu - jediného možného, ak má byť neodkladné opatrenie lege artis nariadené - nevyvodí zákonom predpísané procesnoprávne následky (odmietnutie podania, príp. zamietnutie návrhu), ale postupuje presne opačným spôsobom, rozhoduje meritórne v prospech strany porušujúcej svoje obligatórne povinnosti a tak zásadným spôsobom porušuje princípy a zásady vyplývajúce zo zaručeného práva na spravodlivé súdne konanie a zaručeného práva na súdnu ochranu a zvyhodňuje tak jednu zo strán v konaní. Uvedený postup súdu prvej inštancie, v spojitosti s (ne)odôvodnením, prípadne odôvodnením,

ktoré nie je v žiadnom koreláte s vykonaným osvedčením (osvedčeným skutkovým stavom), resp. stavom právnym, v žiadnom prípade nie je postupom a rozhodovaním, kedy sa voči všetkým účastníkom postupuje nezaújato a neutrálne, žiadnemu a objektívne sa posudzujú všetky skutočnosti závažné pre rozhodovanie vo veci. Na základe uvedeného návrhu bez akéhokoľvek odôvodnenia (v ktorom úplne absentujú všetky relevantné skutočnosti, ktoré majú byť uvedené a minimálne osvedčené v riadnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), súd neodkladné opatrenie nariadil.

11. Súd (v celom napádanom rozsahu, t.j. meritórne výroky I., IV.) rozhodoval o tom, čo navrhovateľ vôbec nenavrhol. Uvedené rozhodnutie nie je relevantne odôvodnené, vo vlastnom odôvodnení o.i. absentuje uvedenie presvedčivého myšlienkového procesu súdu, na základe ktorého dospel ku konkrétnym skutkovo právnym záverom, právnym záverom, ktoré by relevantne odôvodňovali zákonné nariadenie neodkladného opatrenia. Základnou skutočnosťou, ktorú je potrebné uviesť a ktorá bez ohľadu na všetko ostatné má za následok zaťaženie ako konania, tak aj rozhodnutia, tzv. vadou zmätočnosti, majúcou za následok nezákonnosť napádaného rozhodnutia v meritórne podstatnej časti, je skutočnosť, že rozhodnutie je materiálne nevykonateľné, súd rozhodoval v rozpore s explicitnou zákonnou úpravou, spôsobom ultra petitem. Z hľadiska požiadavky materiálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia výrok musí byť formulovaný určito, jasne, výstižne a zrozumiteľne a jeho obsah musí byť dovolený a možný (o.i. nemôže sa rozhodovať spôsobom ultra petitem bez zákonného dôvodu). Úlohou súdu nie je konať namiesto strany a plniť jej procesné povinnosti, súd tu nie je na to, aby namiesto strany uvádzal náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd je zásadne viazaný obsahom návrhu a predovšetkým návrhom rozhodnutia, súd nemôže namiesto strany dotvárať to, čo mala vykonať sama. Súd je zásadne viazaný návrhom rozhodnutia, postup opačný je zásadnou negáciou Ústavou a Dohovorom zaručených základných práv na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie, čo je premietnuté aj do § 216 CSP a vyplýva aj u uznesenia NS SR z 27.06.2018, sp. zn. 8Cdo/37/2018). Navrhovateľ sa teda domáhal (aj to neurčito, nedovolené a procesne neúčinne) rozhodnutia vo vzťahu k nehnuteľnostiam na LV č. XXXX, súd však rozhodoval o niečom úplne inom, o nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX. Namiesto toho, aby bol úplne zjavne, už s ohľadom na obsah petitu, nedôvodný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odmietnutý, alebo prinajmenej zamietnutý, súd návrh rozhodnutia úplne preformulováva vo vzťahu nehnuteľnostiam na inom liste vlastníctva (hoci mu to zákon, i vyššie uvedená rozhodovacia prax NS SR zakazuje) a takémuto, navrhovateľom nijako nenavrhanému návrhu, vyhovuje a neodkladné opatrenie nariaďuje. Z uvedeného návrhu je zrejmé, že navrhovateľ sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, zdržania sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, avšak vôbec neuviedol ktorého záložného práva (vykonáva sa záložné právo ktoré vzniklo, zápisom po povolení vkladu záložného práva, pričom toto musí byť identifikované V - číslom a jeho predmetom, označením zálohu, pričom toto označenie musí byť dostatočne určité (súpisné alebo parcelné číslo / druh / LV / ďalšia identifikácia) - uvedený návrh uvedené označenie záložného práva obsahuje, je tak vylúčené, aby sa jednalo o zákonný, dostatočne určitý návrh, na nehnuteľnosti môže byť zriadených väčšie množstvo záložných práv (a zároveň žiaden takýto výpis z LV nebol k návrhu priložený), domáhal sa vydania rozhodnutia bez akéhokoľvek časového obmedzenia, čo spôsobuje nezákonnosť návrhu rozhodnutia pre rozpor so zákonom, keďže možnosť (oprávnenie) záložného veriteľa vykonať záložné právo vyplýva z kogentných právnych noriem (o.i. §§ 151a, 151j OZ), uloženie zákazu výkonu záložného práva navždy sa rovná protiprávnemu pozbaveniu záložného práva (o.i. rozpor s čl. 20 Ústavy), záložné právo bez možnosti ho vykonať stráca akýkoľvek zmysel, právnou i vlastnícku hodnotu (a tak takýto výrok nemôže byť o.i. nikdy proporčný. Formulácia žalobcov, že podajú na príslušný súd prvého stupňa žalobu ohľadom určenia, že úverová zmluva je neplatná, bezúročná, bez poplatkov je neurčitá, z uvedeného nijako nevyplýva o ktorú konkrétnu úverovú zmluvu ide, nie sú uvedené jej strany, predmet ani dátum uzatvorenia a ďalšie náležitosti. Z uvedeného je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že takýto návrh je (okrem iného) neurčitý a tak materiálne nevykonateľný a súd bol povinný takýto návrh odmietnuť. Navrhovateľ sa domáhal rozhodnutia s obsahom Navrhovateľa I. a II. sa zaväzujú, že do 30 dní od doručenia neodkladného opatrenia podajú na príslušný súd prvého stupňa žalobu ohľadom určenia, že úverová zmluva je neplatná, bezúročná, bez poplatkov. Súd však o uvedenom vôbec nerozhodoval a rozhodol o niečom úplne inom, keď rozhodol, že súd ukladá žalobcom 1) a 2) povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia žalobu vo veci samej o určenie, že žalovaný 1) nemá právo domáhať sa výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 01.10.2010 uzatvorenej medzi stranami sporu, zavkladovanej do KN pod V 4712/10. Je právne neprípustné, aby si súd určil predmet budúceho konania a navyše v celom rozsahu neurčito tak, že si ako predmet určí to, čo navrhovateľ vôbec nenavrhuje a ignoruje to, čo navrhovateľ navrhuje ako predmet budúceho konania. Jedná sa o zjavné porušenie zákazu rozhodovania ultra petitem, súd môže

konať (a rozhodovať) len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (o.i. čl. 2 ods. 2 Ústavy). Uvedený výrok je však z viacerých dôvodov i materiálne nevykonateľný a tak nezákonný. Vo výroku nie sú uvedené strany sporu (kto bude žalobca a kto žalovaný), nie je dostatočne určito vymedzený ani predmet sporu, uvedená povinnosť je právne nevykonateľná, keďže sa vykonáva záložné právo ktoré vzniklo (záložné právo z katastra nehnuteľností), nie záložné právo zriadené (zo zmluvy). Predovšetkým je však uvedený výrok v rozpore so zákonom, keďže ukladá splnenie povinnosti rozpornej so zákonom (§ 137 písm. c) a d) CSP). Súd rozhodol, že stranám sporu sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania. Súd v tomto štádiu konania ale vôbec nevie, kto bol vo veci úspešný, pretože uvedené vyplynie až z konania vo veci samej (§255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP). Rovnako toto uznesenie, ktorým sa rozhodlo, nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Navrhovateľ tiež musí s vysokou mierou pravdepodobnosti osvedčiť vecnú legitímáciu strán v konaní (ako svoju, t.j. aktívnu vecnú legitímáciu, tak i pasívnu vecnú legitímáciu subjektov, voči ktorým návrh smeruje, rozsudok NS SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). Navrhovateľ predložil list vlastníctva č. XXX pre k.ú. B., avšak domáhal sa rozhodnutia vo vzťahu k nehnuteľnostiam na LV. č. XXXX. Uvedené vylučuje možnosť osvedčiť ako jeho aktívnu vecnú legitímáciu, tak i pasívnu legitímáciu žalovaných (pretože záložné právo, i skutočnosť kto je záložným veriteľom, rovnako patrí medzi údaje zapisované do katastra nehnuteľností), čo vylučuje možnosť osvedčiť skutočnosť nevyhnutnú pre nariadenie neodkladného opatrenia s vysokou mierou pravdepodobnosti. Osobitne je tiež potrebné uviesť, že navrhovatelia nepredložili ani záložnú zmluvu.

12. Podstatou konania o nariadenie neodkladného opatrenia je povinnosť navrhovateľa s vysokou mierou pravdepodobnosti tvrdiť a osvedčiť existenciu všetkých podstatných právnych skutočností, ktorých kumulatívna existencia je nevyhnutná pre to, aby mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené, uvedenému zodpovedá zákonný príkaz (vo vzťahu k postupu a konaniu súdu) nariadiť neodkladné opatrenie výlučne v prípade, ak bola s vysokou mierou pravdepodobnosti tvrdená a osvedčená existencia všetkých podstatných právnych skutočností, ktorých kumulatívna existencia je nevyhnutná pre to, aby mohlo byť neodkladné opatrenie zákonne nariadené. Základným predpokladom je osvedčenie dôvodnosti nároku. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je navrhovateľ povinný dosiahnuť hodnoverné osvedčenie. Táto sprísnená požiadavka vychádza jednak z premisy, že zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Predbežná ochrana nedôvodného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Dôvodnosť a trvanie nároku (s vysokou mierou pravdepodobnosti) nie je možné osvedčiť bez právneho posúdenia nároku a teda rozhodnutiu o tom, či na základe navrhovateľom uvedených tvrdení a ich osvedčení relevantnými dôkazmi (prostriedkami osvedčenia) je možné v rámci rozhodovania prijať relevantný a podložený záver o tom, že s vysokou mierou pravdepodobnosti navrhovateľ svoj nárok osvedčil (t.j., že za súčasného stavu by v konaní o ňom, v konaní vo veci samej, bol úspešný). Je v rozpore so všetkým uvedeným (vrátane judikatúry NS SR), ak si súd konštruje akési vlastné pravidlo, že uplatnený nárok nie je vopred očividne vylúčený, pričom zákon stanovuje opak, súd nemá skúmať, či nárok nie je očividne vylúčený, ale či je odôvodnený (osvedčený) s vysokou mierou pravdepodobnosti. Za takejto premisy by bol fakticky dôvodný každý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nepochybne by bolo minimum prípadov, kedy by sadalo konštatovať, že uplatnený nárok je vopred očividne vylúčený. Súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Predbežná ochrana nedôvodného nároku by bola v rozpore s podstatou a účelom neodkladného opatrenia. Súd je povinný vykonať právne posúdenie nároku, postup opačný by znamenal úplnú negáciu práva na súdnu ochranu žalovaného, práva s rovnakým obsahom a zaručenými možnosťami ochrany, ako má navrhovateľ (a neodkladné opatrenie by bolo nariaďované len na základe tvrdení navrhovateľa, čo je v priamom rozpore s vyššie citovanou ustálenou rozhodovacou praxou NS SR).

13. Navrhovateľ si konštruje vlastné, nijako nepreukázané a neosvedčené tvrdenia bez akéhokolvek vzťahu k tomu čo tvrdí (neplatnosť zmlúv a úkonov), vyslovuje svoje hypotézy o výške dlhu, resp., že úver bol údajne do konca roka 2017 riadne splácaný (samozrejme nič neosvedčuje, pretože nebol),

nevedno aký vplyv má uvedené na platnosť zmluvy, navyše sám priznáva, že dlh neplnil. Tvrdenia žalobcu majú jediný cieľ, zakryť a predlžovať protiprávny stav, stav vyvolaný neplnením si povinností dlžníkom. Dlž dlžníka presahuje 74.000 eur úver dlhodobo nie je splácaný. Navrhovateľ mal možnosť veľmi jednoducho osvedčiť, že dlh plnil riadne a včas. Je zrejme, prečo uvedené nepredkladá, bol totiž dlhodobo v omeškaní s plnením svojich povinností a bol opakovane upomínaný. Nie je zrejme, prečo nezaujímal súd, ktorý je povinný chrániť každé vlastnícke právo. Neprijateľné podmienky (uvádzané teoreticky) majú charakter dojednaní vedľajších (t.j. nie podstatných, existencia ktorých podmieňuje platnosť zmluvy) a určite nespôsobujú neplatnosť zmluvy. Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné (články 4 a 6 smernice). V prípade návrhov rozhodnutia, ktoré by spĺňali zákonné požiadavky, je s ohľadom na ich podstatu vylúčené, aby súd dospel k záveru o osvedčení nároku s vysokou mierou pravdepodobnosti, resp. k záveru, že za takýchto okolností by bol žalobca s vysokou mierou pravdepodobnosti so svojou žalobou úspešný. Predmetná úverová zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to s ohľadom na ustanovenie § 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto nemôže súd určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov tak, ako sa žalobca mieni domáhať vo veci samej. Z uvedených skutočností vyplýva, že tu nie sú splnené ani nevyhnutné procesné podmienky, pretože na požadovanom určení nie je naliehavý právny záujem.

14. Súd prvej inštancie napriek možnému značnému majetkovému poškodeniu žalovaného ako banky a poskytovateľa úveru nevyzval stranu žalovanú na vyjadrenie k návrhu za situácie, kedy navrhovateľ fakticky nič relevantné netvrdil a vôbec nič neosvedčil, postup navrhovateľa je úplne zjavne špekulatívny (podanie návrhu niekoľko dní pred konaním vyhlásenej dražby) a nemôže byť na ujmu právam žalovaného, pričom do skončenia lehoty na rozhodnutie o návrhu zostávalo ešte 19 dní a výška možného majetkového poškodenia žalovaného je v značnej výške, dlh dlžníka presahuje 74.000 eur. Za uvedeného stavu neexistoval racionálny dôvod, aby nebol riadne zistený skutkový stav a to minimálne za súčinnosti žalovaného, záložného veriteľa.

15. Konaním dražby k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza, samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby nijako do faktického stavu (napr. údajného užívania obydlia) nezasahuje, ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, ak bude úspešný, obnoví sa stav ex tunc, ak úspešný nebude a napriek tomu vydražený predmet neodovzdá, musí vydražiteľ podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a až následne, po právoplatnom skončení, môže dôjsť k reálnemu (nie hypotetickému) vyprataniu nehnuteľnosti. Všetko uvedené vylučuje bezprostrednosť potreby úpravy vzťahov medzi stranami v tomto čase, súd má skúmať aktuálnu bezprostrednosť potreby, nie možné prihliadať na budúce, hypotetické stavy. Neodkladné opatrenie nemôže teda poskytovať ochranu voči postupu, ktorý je v súlade so zákonom. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že tak veriteľ, ako aj dražobník realizujú výkon záložného práva na základe zmluvy uzavretej medzi navrhovateľmi a veriteľom a to postupom podľa Zákona o dobrovoľných dražbách. Právnym podkladom tohto výkonu je teda samotná zmluva medzi účastníkmi konania, ako aj zákonná úprava dobrovoľnej dražby. Keďže žiadna právna úprava neobmedzuje možnosť zriadiť záložné právo ako zabezpečenie pohľadávky veriteľa aj nehnuteľnosťou, ktorá slúži účastníkovi takejto zmluvy na bývanie, nemožno považovať za právne významnú skutočnosť pre nariadenie neodkladného opatrenia to, že navrhovatelia v uvedených bytoch bývajú spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi. Táto skutočnosť im totiž bola zrejme už pri uzatvorení samotnej zmluvy, ktorou zabezpečovali svoje plnenie zmluvného záväzku. Realizáciou dražby bytov sa navyše nerieši otázka bývania navrhovateľov v nich. Ich vlastnícke právo k bytom je síce nespochybňované, avšak zásah do neho je v danom prípade realizovaný na základe ich vlastnej dispozície, ktorú poskytli v zmluve o zriadení záložného práva a z ich návrhu nevyplývajú skutočnosti, ktorými by spochybňovali platnosť tejto zmluvy (porovnaj rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o príslušných otázkach rozsudkom zo dňa 10.09.2014 vo veci C-34/13, a ďalšie, rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 23/2014 z 24.09.2014, rozhodnutie ÚS SR, sp.zn. II. ÚS 19/97 a ďalšie).

16. V zmysle čl. 21 ods. 3 Ústavy SR iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlia možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ak sa obydlie používa aj na podnikanie alebo vykonávanie inej hospodárskej činnosti, takéto zásahy môžu byť zákonom dovolené aj vtedy, keď je to nevyhnutné na plnenie úloh verejnej správy. Celý

proces výkonu záložného práva smeruje k tomu, aby sa odstránil protiprávny stav spôsobený porušením povinnosti obligačného dlžníka uhradiť zabezpečovanú pohľadávku (uviedol ústavný súd vo svojom plenárnom rozhodnutí Pl. ÚS 23/14 podľa ktorého Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vzhľadom na uvedené sa dobrovoľná dražba odvíja od predchádzajúceho úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie určitého svojho majetku určitým spôsobom regulovaným právom (zákon o dobrovoľných dražbách). Ústavný súd ale osobitne vzhľadom na okolnosti danej veci dopĺňa, že právna úprava ukladá povinnosť strpieť výkon dobrovoľnej dražby. To, že záložca (resp. prípadne iné osoby s jeho súhlasom) užívajú založenú vec, nemá na uvedené povinnosti záložcu žiaden vplyv. Záložca sa zaviazal, že v prípade, ak nebude zabezpečovaná pohľadávka uhradená riadne a včas, strpí speňaženie zálohu v rámci výkonu záložného práva, dôsledkom uvedeného je nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom.

17. Zo všetkých uvedených skutočností je úplne zrejmé, že odôvodnenie napádaného rozhodnutia je v celom rozsahu arbitrárne a nespĺňa základné ústavnoprávne požiadavky naň kladené. Už samotný nedostatok odôvodnenia predstavuje takú vadu rozhodnutia, ktorá je sama osebe dostatočná na to, aby odvolací súd rozhodnutie pre nezákonnosť zrušil (resp. v tomto prípade s ohľadom na ďalšie skutočnosti zmenil), takéto rozhodnutie predstavuje zásah do práva chráneného čl. 46 ústavy resp. čl. 6 dohovoru resp. čl. 36 listiny. V odôvodnení napadnutého uznesenia sa uvádzajú len všeobecné konštatovania, resp. že po vyhodnotení návrhu žalobcov a z predložených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že žalobcom ako spotrebiteľom je dôvodné poskytnúť bezodkladnú ochranu a zabrániť ohrozeniu ich vlastníckeho práva a to i za situácie, že skutočný stav vecí nie je ešte náležite zistený, uvedené nie je odôvodnením, ale konštatovaním, nie je zrejmé po akom vyhodnotení, ktorých dôkazov, prečo je to nutné a predovšetkým ako môže byť, s ohľadom na už uvedené ohľadom prostriedkov právnej ochrany a návratu do stavu ex tunc, ich vlastnícke právo ohrozené, všetko uvedené sa vzťahuje i na tvrdenia o tom, že v danej veci ale mal súd za to, že bezodkladná úprava pomerov strán je dôvodná, nakoľko žalobcovia osvedčili, že bez okamžitej úpravy pomerov strán by bolo ich vlastnícke právo a jediné obydlie ohrozené a je možný vznik značnej ujmy na ich majetku do času, kým nie je rozhodnuté o tom, či žalovaný 1) má alebo nemá právo za súčasných okolností domáhať sa výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 01.10.2010 uzatvorenej medzi stranami sporu (z uvedeného sa o reálnych dôvodoch nedozvedel odvolateľ nič); uvedené je nielen v rozpore s platnou právnou úpravou, ale i v rozpore so súdnou praxou SD EÚ; výkon práva nie je ohrozením práva, nie je to protiprávny úkon, výkon práva vylučuje protiprávnosť, keďže nedôvodným výkonom záložného práva by došlo k nenávratnej ujme na právach a oprávnených záujmoch žalobcu (je to presne naopak, viď ustanovenie § 21 ods. 5 ZDD); neprimeraným spôsobom zasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi, nerešpektuje princíp proporcionality; z odôvodnenia uznesenia sa nie je možné dozvedieť prečo je hrozba bezprostredná, o akú hrozbu ide, prečo je právna ochrana potrebná atď; t.j. rozhodnutie je tak fakticky bez relevantného, individualizovaného odôvodnenia, odvolateľ sa z odôvodnenia nedozvedel vo vzťahu k predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia fakticky nič, ani to, aký údajný nárok, ktorý si vyžaduje bezprostrednú ochranu, sa chráni a čím bola osvedčená jeho dôvodnosť s vysokou mierou pravdepodobnosti.

18. Žalovaný vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Dunajská Streda. Z návrhu jednoznačne vyplýva, že ide o neodkladné opatrenie pred začatím konania. Predmetom konania (o nariadenie neodkladného opatrenia) nie je žiaden spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ale spor týkajúci sa výkonu oprávnenia vyplývajúceho z existencie práva (nie je tu tak žiaden dôvod na zápis do registra Csp, čo odvolateľ namieta). Predmetom konania je uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva (t.j. vec vyplývajúca z existencie práva, o ktorom rozhodol na to určený štátny orgán, nie spor zo zmluvy), pričom rozhodnutím na to určeného orgánu vykonávajúceho verejnú moc došlo k zániku obligačno-právnych účinkov zmluvy (titulu zriadenia záložného práva a tieto boli nahradené účinkami vecno-právnymi). Nejedná o žiaden dôvod osobitnej miestnej príslušnosti (predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia nie je spor o existenciu vecného práva) a miestne príslušný je všeobecný súd žalovaného. S ohľadom na uvedené miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je všeobecný súd žalovaného, ktorým je Okresný súd Bratislava III. Ak je neodkladné opatrenie nariadené miestne nepríslušným súdom, odvolací súd by tak mal, v prípade ak nedôjde k zrušeniu nariadeného predbežného opatrenia súdom prvej inštancie, s uvedeným sa vysporiadať a uvedenú vadu konania svojím postupom (zrušením, postúpením) zhojiť. Nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti

je v zásade podľa platnej právnej úpravy odstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Osobitnou kategóriou je však konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v prípadoch, v ktorých nie je daná miestna príslušnosť podľa § 88 Občianskeho súdneho poriadku, a v prípadoch, ak navrhovateľ nevystupuje v rôznych veciach ako navrhovateľ, pričom odporca v odvolacom konaní námietku miestnej príslušnosti uplatní. V uvedenej procesno-právnej situácii treba nedostatok procesnej podmienky miestnej príslušnosti považovať za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Tento nedostatok podmienky konania znamená zároveň úplnú negáciu základného práva na zákonného sudcu. Ak navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia na miestne nepríslušný súd, hoci miestna príslušnosť nevyplývala z § 88 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľ ani nevystupoval v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ, pričom odporca v odvolacom konaní námietku miestnej príslušnosti uplatnil, potom muselo byť konanie bez ďalšieho zastavené pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania (II. ÚS 76/2011).

19. Žalovaný 2 a ani žalobcovia odvolanie nepodali, k odvolaniu žalovaného 1) sa nevyjadrili.

20. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1) nie je dôvodné.

21. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalovaného 1) predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci neodkladné opatrenie. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu boli výroky I., III. a IV. napadnutého uznesenia, ako súvisiace výroky (podľa § 367 ods. 2 CSP s poukazom na § 336 ods. 1 CSP). Predmetom prieskumu odvolacieho súdu nebol výrok II., pretože nebol napadnutý odvolaním žalobcami, uznesenie v časti výroku II. nadobudlo právoplatnosť.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie žalovaného 1) obsahuje aj námietku miestnej príslušnosti súdu, odvolací súd sa prioritne vysporiadal s jej dôvodnosťou a dospel k záveru, že táto nie je dôvodná. Miestne príslušným súdom na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je okresný súd, ktorý je alebo by bol miestne príslušný na konanie vo veci samej.

23. Podľa § 19 písm. d) CSP, popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

24. Citované ustanovenie upravuje osobitnú miestnu príslušnosť. Jej podstatou je, že v prípadoch, ktoré sú taxatívne vymenované v § 19 CSP prichádza do úvahy popri všeobecnom súde žalovaného aj súd daný na výber. To znamená, že na konanie a rozhodnutie vo veci bude príslušný jednak všeobecný súd žalovaného, zároveň však aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania. Je teda na žalobcovi, na ktorý takto miestne príslušný súd podá žalobu. V prejednávanej spore z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v tomto štádiu konania, keď už žalobcovia podali aj žalobu vo veci samej (dňa 19.10.2018 o neplatnosť zmluvy o úvere a o neplatnosť právnych úkonov záložného veriteľa pri realizácii výkonu záložného práva) nesporne vyplýva, že žalobcovia 1) a 2) sú spotrebiteľia a ide o spotrebiteľský spor, keď žalobou sa domáhajú okrem iného určenia neplatnosti zmluvy o úvere, ktorú uzavreli so žalovaným 1) ako bankou, a tiež určenia neplatnosti právnych úkonov záložného veriteľa pri realizácii výkonu záložného práva. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ, so zvýšenou ochranou spotrebiteľa ako slabšej strany sporu, pričom súčasťou takto zvýšenej ochrany je aj možnosť spotrebiteľa vybrať si príslušný súd. Ak teda žalobcovia podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobu vo veci samej na vecne a miestne príslušný súd podľa adresy svojho trvalého pobytu, je v zmysle § 19

písm. d) CSP daná príslušnosť Okresného súdu Dunajská Streda a žalovaným 1) vznesená námietka miestnej nepríslušnosti nie je dôvodná.

25. Zákonnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia sú tvrdenie a osvedčenie, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, resp. existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti, pričom táto úprava sa musí javiť ako naliehavá. Pokiaľ ide o preukázanie naliehavosti potreby úpravy pomerov strán, musí ísť o stav, ktorý neznesie odklad. Neodkladným opatrením tak súd môže rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Aj v prípade splnenia predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia, súd musí vždy zvažovať, či nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému zásahu do vzťahov sporových strán alebo tretích osôb. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

26. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom strany navrhujúcej jeho nariadenie, pričom by mal starostlivo zväžiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť zdržať sa disponovania s vecami alebo právami uloží vždy len takým spôsobom, aby neprimerane nenarušil hospodárske funkcie strany sporu, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Nariadenie neodkladného opatrenia je spravidla spojené so zásahom do vlastníckeho práva, pričom podľa článku 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Nariadenie neodkladného opatrenia môže byť aj zásahom do práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť (článok 35 ods. 1 Ústavy SR). Z týchto dôvodov je vždy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ.

27. Zhora citovanými ustanoveniami je vymedzený obsah a základný rámec výkonu záložného práva. Toto právo sa vyznačuje tým, že primárne plní zabezpečovaciu, za určitých okolností však aj uhradzovaciu funkciu a to tak, že okrem hrozby výkonu záložného práva donucujúcej dlžníka plniť zabezpečovanú pohľadávku umožňuje jeho držiteľovi buď sa priamo uspokojiť alebo požadovať uspokojenie z predmetu, na ktorom záložné právo viazne, pokiaľ k splneniu zabezpečovanej pohľadávky nepríde riadne a včas. Jednou zo zákonom výslovne predpokladaných foriem uspokojenia záložného veriteľa je predaj zálohu na dražbe podľa zákona o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z.z.. Takýto predaj má za následok prechod vlastníckeho práva k zálohu na vydražiteľa udelením príklepu, s podmienkou úhrady ceny dosiahnutej vydražením v zákonom ustanovenej lehote. K už opísanému spôsobu výkonu záložného práva môže záložný veriteľ samozrejme pristúpiť len vtedy, ak jeho záložné právo platne vzniklo a stále trvá. Podmienkou platného vzniku záložného práva je platná zmluva o jeho zriadení a zápis práva v príslušnej evidencii (ktorou je u nehnuteľností kataster nehnuteľností, v tejto súvislosti porovnaj i § 151b ods. 1 a § 151e ods. 2 OZ), na zánik práva potom zákon ustanovuje hneď viacero dôvodov. Je tiež nevyhnutné, aby záložný veriteľ pri výkone záložného práva postupoval zákonným spôsobom.

28. Žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v tomto štádiu konania aj v žalobe vo veci samej, s poukazom na ustanovenia na ochranu spotrebiteľa, popierajú platnosť predmetnej zmluvy o úvere i právne úkony smerujúce k výkonu záložného práva zo záložnej zmluvy s tým, že zmluva o úvere bola uzatvorená v rozpore s príslušnými ustanoveniami noriem spotrebiteľského práva, a preto je neplatná. Tiež je podstatné, že žalobcovia tvrdia, že uplatnením výkonu záložného práva by došlo k porušeniu ich práv ako spotrebiteľov a k vymoženiu sumy, na ktorú žalovaný 1) nemá nárok, a to je poplatok za poskytnutie úveru, ale aj ďalšie účtované poplatky a úroky ktoré si žalovaný 1) nárokuje. Podľa názoru odvolacieho súdu v uvedenom fakte, ktorý žalovaný 1) v odvolaní nepoprel, len uviedol, že ide o sumu zanedbateľnú oproti sume, ktorú sú mu žalobcovia dlžní a preto nariadené neodkladné opatrenie nemožno považovať v súlade s princípom proporcionality, je potrebné vidieť právny záujem žalobcov 1) a 2) na vydaní neodkladného opatrenia, ktorý žalovaný 1) popiera. Spotrebiteľom hmotné právo inú možnosť, ako navrhnuť vydanie neodkladného opatrenia formou zdržania sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nepriznáva. Navyše predmetná nehnuteľnosť je jediným obydľím žalobcov a listom zo dňa 09.08.2018 im bolo oznámené, že dňa

26.09.2018 sa bude konať prvé kolo dražby. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalobcovia 1) a 2) uzavreli so žalovaným 1) dňa 01.10.2010 zmluvu o splátkovom úvere č. 0193729016, pričom ten istý deň bola uzavretá aj zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktorej predmetom sú nehnuteľnosti špecifikované vo výroku napadnutého uznesenia vo vlastníctve žalobcov 1) a 2). Žalovaný 1) oznámil žalobcom začatie výkonu záložného práva listom zo dňa 12.04.2018, čomu predchádzalo mimoriadne zosplatenie úveru dňa 23.01.2018 a požiadavka žalovaného 2), aby mu žalobcovia zaplatili celú dlžnú sumu vo výške 74.005,04 eura. Žalobcovia sa neodkladným opatrením domáhajú, aby súd nariadil žalovaným 1) a 2) zdržať sa výkonu záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe prostredníctvom žalovaného 2). V zmysle vyššie uvedeného preto súd skúmal, či v danom prípade je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu nariadením neodkladného opatrenia a odvolací súd zhodne ako prvoinštančný dospel k záveru, že takýto dôvod na vydanie neodkladného opatrenia v danom prípade existuje a to nie len z dôvodu, že žalobcovia namietajú výšku dlžnej sumy, ktorú od nich žalovaný 1) žiada, ale aj z dôvodu, že žalobcovia namietajú platnosť jednostranného právneho úkonu, ktorým došlo k vyhláseniu úveru za splatný. Splatnosť dlžnej sumy z úverového vzťahu je predpokladom pre výkon záložného práva a k posúdeniu (ne)platnosti takéhoto úkonu je nevyhnutné vykonať dokazovanie vo veci samej. Žalovaný 1) smeruje k výkonu záložného práva preto neposkytnutím súdnej ochrany žalobcom 1) a 2) formou neodkladného opatrenia by mohli byť žalobcovia zbavení súdnej kontroly nad právnym vzťahom, na základe ktorého sa vedie dražba nehnuteľnosti. Nariadením neodkladného opatrenia sa neprímeraným spôsobom nezasiahne do práv a oprávnených záujmov žalovaného 1) a ani iných osôb, pretože ide o neodkladné opatrenie, ktoré má len dočasný charakter a zanikne z dôvodov uvedených v § 333 a nasl. CSP najneskôr rozhodnutím vo veci samej. Pohľadávka žalovaného 1) voči žalobcom zostáva aj po nariadení neodkladného opatrenia zachovaná. Je nespochybniteľné, že zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách je súčasťou právneho poriadku SR a záväzky je potrebné si plniť v zmysle dohodnutých zmluvných dojednaní, avšak za predpokladu, že tieto zmluvné dojednania sú súladné so zákonnými ustanoveniami týkajúcimi sa spotrebiteľského práva. Nariadením takéhoto neodkladného opatrenia sa neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci samej, ale vo vyššie opísanej situácii je potrebné upraviť pomery strán sporu, v snahe predísť ujme na strane žalobcov a následným ďalším súdnym sporom, v ktorých by sa žalobcovia ako spotrebiteľia mali domáhať svojich nárokov.

29. Neodkladné opatrenie má v danom prípade, ako bolo vyššie uvedené len dočasný charakter a jeho účelom je zamedziť výkonu záložného práva do rozhodnutia vo veci samej. Preto pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania uplatneného nároku. Z tohto dôvodu nie je potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej alebo musia byť aspoň osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie. Pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010). Aj uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie naplnené je. S poukazom na to, čo bolo v konaní osvedčené, odvolací súd rovnako ako prvoinštančný uzatvára, že v danom prípade boli naplnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a to potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyplývajúca z existencie reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy uvedeným právam žalobcov. V konaní bolo preukázané, že žalovaný 1) začal výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby na základe predmetnej záložnej zmluvy, v dôsledku čoho v prípade jej neplatnosti by mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva žalobcov 1) a 2) na obydlie, do ich práva na súkromný a rodinný život, ale najmä do ich práva vlastníť majetok. Takýto zásah v prípade ich konečného úspechu v konaní (ktoré môže trvať niekoľko rokov) by bol síce napravitelný žalobou o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, žalobcovia by však museli iniciovať ďalšie súdne konanie, účelom neodkladného opatrenia je aj predchádzať ďalším súdnym sporom. Z týchto dôvodov i odvolací súd považoval za základe návrhu žalobcov za potrebné dočasne znemožniť žalovanému 1) výkon jeho záložného práva, keďže za daných okolností prípadu nie je nevyhnutným a primeraným na dosiahnutie cieľa žalovaného. Žalovanému ako obchodnej spoločnosti v prípade jeho úspechu vo veci samej, odloženie dražby nemôže spôsobiť neprímeranú ujmu, vo vzťahu k posúdeniu ujmy, ktorá v prípade realizácie záložného práva hrozí žalobcom, ktorí by mohli prísť o nehnuteľnosť, v ktorej bývajú. Žalovaný síce dôvodne poukázal na to, že žalobcovia už tým, že uzavreli zmluvu o záložnom práve k nehnuteľnosti v ich vlastníctve, museli počítať s rizikom, že v prípade neuspokojenia zabezpečenej pohľadávky môže dôjsť k výkonu záložného práva, to všetko však len za predpokladu, že zmluva o úvere bola uzatvorená platne a že žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi, čo bude predmetom dokazovania vo veci samej.

30. Odvolateľ podrobne namietal procesné, resp. formálne nedostatky návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak by odvolací súd akceptoval tieto námietky, takýmto prísne formalistickým postupom by fakticky pripustil stav odmietnutia spravodlivosti a konal by v rozpore so základnými princípmi CSP (por. čl. 2, čl. 3, čl. 6 ods. 2, čl. 11). Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nepochybne zrejmé, čo je obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom tento návrh má všetky základné náležitosti v zmysle § 326 ods. 1 a 2 CSP. K návrhu žalobcovia pripojili aj listiny, ktorými osvedčili nárok na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedený záver odvolacieho súdu nemôže zmeniť ani namietaný fakt, že žalobcovia k návrhu nepripojili uzavretú zmluvu o záložnom práve, jej existencia vyplýva z výpisu listu vlastníctva č. XXX (č.l. 15) a tiež z oznámenia o začatí výkonu záložného práva (č.l. 26) a jej existenciu napokon nespochybňuje ani žalovaný 1). Rovnako nie je opodstatnená námietka žalobcu, že súd o navrhovanom neodkladnom opatrení rozhodol už po jedenástich dňoch od jeho podania na súd. Ustanovenie § 328 ods. 2 OSP súdu prvej inštancie ukladá povinnosť rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia najneskôr do 30 dní od podania návrhu, ale neukladá mu lehotu, kedy najskôr môže o návrhu rozhodnúť. Ak mala byť žalobcom poskytnutá ochrana ich práv, je len logické, že ich návrhu bolo vyhovené do doby realizácie dobrovoľnej dražby. Ak aj súd prvej inštancie uložil žalobcom povinnosť podať inú žalobu vo veci samej, ako navrhovali, tento fakt nemá za následok nesprávneho postupu súdu, pretože súd týmto návrhom nie je viazaný. Aj v prípade, ak by žalobcovia vôbec nenavrhovali podanie žaloby vo veci samej, súd prvej inštancie podľa § 336 ods. 1 CSP môže žalobcovi uložiť podať žalobu vo veci samej, pričom jediným kritériom na uloženie takejto povinnosti je úvaha súdu, že neodkladným opatrením nie je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Napokon žalobcovia podali inú žalobu vo veci samej, ako im to uložil súd prvej inštancie, žalobu o určenie neplatnosti uzavretej zmluvy o úvere medzi stranami sporu ako i o určenie neplatnosti právnych úkonov smerujúcich k výkonu záložného práva. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie v napadnutom uznesení žalobcom neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej so správnym obsahom, aj s prihliadnutím k nedávnomu rozhodnutiu NS SR sp. zn. 8Cdo/147/2017 z 29.01.2019, v ktorom bol vyjadrený právny názor, že žalovanému 1) ako záložnému veriteľovi (banke) nemožno uložiť rozsudkom časovo neobmedzenú povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, ktorého predmetom sú dotknuté nehnuteľnosti, predajom vo verejnej dražbe, priamym predajom alebo odkúpením do svojho výhradného vlastníctva. S prihliadnutím k overenej informácii, že žalobcovia 19.10.2018 podali žalobu vo veci samej na Okresnom súde Dunajská Streda, vedenú pod sp. zn. 19C/87/2018 odvolací súd zmenil výrok I. súdu prvej inštancie (ako výrok závislý s poukazom na § 367 ods. 2 s poukazom na § 336 ods. 1 CSP), podľa § 388 CSP s tým, že výkon záložného práva sa žalovanému 1) obmedzuje do rozhodnutia vo veci samej a výrok IV. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d), nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bola povinnosť uložená zanikli (žalobcovia podali inú žalobu vo veci samej).

31. Súd prvej inštancie tiež nepostupoval v rozpore s procesným predpisom, ak v petite návrhu zmenil číslo listu vlastníctva (oproti návrhu žalobcov), pretože išlo o zrejmú nesprávnosť a nedošlo tým k zmene obsahu povinnosti, ktorá bola žalovanému uložená. Nehnuteľnosti, ktorých sa výkon záložného práva týka, boli identifikované aj ďalšími, správnymi údajmi tak, aby nemohlo dôjsť k ich zámene (ich správnosť bola osvedčená pripojenými listinnými dôkazmi), takže opravené číslo listu vlastníctva bol len jeden z mnohých identifikačných znakov nehnuteľností.

32. V prejednávanom spore je v tomto štádiu konania zrejmé, že žalobcovia sa žalobou vo veci samej domáhajú určenia neplatnosti úverovej zmluvy a právnych úkonov spojených s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (takáto určovacia žaloba je prípustným a súdnou praxou uznávaným spôsobom ochrany dotknutých práv žalobcu) a s tým súvisiacich ďalších nárokov, pričom v priamej vecnej súvislosti so žalobou vo veci samej je aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý smeruje k povinnosti žalovaného 1) zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe záložnej zmluvy, ktorá bola uzavretá na zabezpečenie poskytnutého úveru (z čoho vyplýva jej akcesorický charakter, bez platnej základnej úverovej zmluvy nemôže existovať platná zabezpečovacia záložná zmluva). Žalobcovia osvedčili uzavretie úverovej zmluvy, v súvislosti s ktorou bola uzavretá záložná zmluva, na základe ktorej bolo zapísané záložné právo v prospech žalovaného 1) do katastra nehnuteľností, pričom žalovaný 1) pristúpil k výkonu tohto záložného práva formou dobrovoľnej dražby, ktorú určil na deň 26.09.2018. Žalobcovia tak dostatočne osvedčili všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia. Nič na tom nemení ani fakt, že žalovaný 1) žalobcom už listom zo dňa 12.04.2018 oznámil začatie výkonu záložného práva. V tomto liste sa však neuvádza, kedy žalovaný

1) dobrovoľnú dražbu vykoná a žalovaný mohol, ale nemusel pristúpiť k samotnému výkonu záložného práva. O presnom dátume dobrovoľnej dražby sa žalobcovia dozvedeli z listu žalovaného 1) zo dňa 09.08.2018, čo žalovaný 1) nepoprel, preto bolo možné dospieť k záveru, že existuje naliehavá potreba neodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu, čo žalovaný 1) v odvolaní namietal.

33. Odvolateľ tiež nedôvodne namietal, že súd prvej inštancie ho pred nariadením neodkladného opatrenia nevyzval na vyjadrenie k návrhu. Súd prvej inštancie postupoval v súlade s § 329 ods. 1 CSP, ktoré umožňuje súdu rozhodnúť o nariadení neodkladného opatrenia aj bez vylúčenia a vyjadrenia strán, aby tak bol zabezpečený účel tohto procesnoprávneho prostriedku. Kontradiktórnosť procesu a právo protistrany vyjadriť sa je plne zachované v odvolacom konaní. Odvolateľ rovnako nedôvodne namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo dostatočne presvedčivo odôvodnené. Podľa odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie takéto vady nevykazovalo, napádané rozhodnutie spĺňa požiadavky obsiahnuté v ustanovení § 220 ods. 2 CSP na riadne odôvodnenie rozhodnutia, v dôsledku čoho nedošlo k porušeniu práva strán na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, ktoré ho viedli k potrebe nariadiť neodkladné opatrenie. Je potrebné prihliadnuť tiež na to, že o nariadení neodkladného opatrenia je súd povinný rozhodnúť pomerne v krátkom čase 30 dní od doručenia návrhu, nejdená sa o meritórne rozhodnutie vo veci samej, preto aj požiadavky na odôvodnenie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia sú iné ako na odôvodnenie meritórneho rozhodnutia vo veci samej.

34. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu odvolací súd ako už bolo vyššie konštatované, zmenil výrok I. súdu prvej inštancie (ako výrok závislý s poukazom na § 367 ods. 2 s poukazom na § 336 ods. 1 CSP), podľa § 388 CSP s tým, že výkon záložného práva sa žalovanému 1) obmedzuje do rozhodnutia vo veci samej, výrok IV. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. d), nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bola povinnosť uložená zanikli (žalobcovia podali inú žalobu vo veci samej). V súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania (III.) potvrdil. Súd prvej inštancie rozhodoval o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP. V konkrétnej veci bolo možné rozhodnúť o náhrade trov konania a to z toho dôvodu, že v čase rozhodovania súdom prvej inštancie nebolo zrejmé, či žalobcovia 1) a 2) žalobu vo veci samej podajú. Odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že strany sporu nie vždy využijú svoje právo podať žalobu vo veci samej a v prípade, ak ju nepodajú (čo aj v tomto prípade nebolo vylúčené) rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia má povahu konečného rozhodnutia a je o náhrade trov konania potrebné rozhodnúť.

36. O náhrade trov odvolacieho konania bolo v tomto prípade rovnako možné rozhodnúť (keďže o nich v konaní o nariadení neodkladného opatrenia rozhodol aj súd prvej inštancie. Žalobcovia 1) a 2) majú voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania o nariadení neodkladného opatrenia v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobcovia boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní. Žalobcom ale trovy odvolacieho konania o neodkladnom opatrení nevznikli, preto im ich náhradu odvolací súd nepriznal.

37. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).